

POBRATYN (11) *sb m*

pobratyn (8), **pobratym** (3); pobratyn *BielKron* (3), *StryjKron* (5); pobratym *BartBydg*, *BiałKaz*, *KlonWor*.

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w po-*); a *jasne*.

sg *N* pobratym (1). ◇ *I* pobratyn(e)m (2). ◇ *pl G* pobratyn(o)w (3). ◇ *D* pobratym(o)m (1). ◇ *A* pobratyny (1). ◇ *I* pobratynami (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – *XVIII w.*

Ten, kogo z kimś coś łączy [*w tym: czyj* (9); *pron poss* (5), *ai poss* (3), *G pron* (1)] (11) :

a. Rodak, współplemieniec (8) : *Compatriota, przyacyel, pobratym BartBydg* 31b; *BielKron* 354; *Wiećie fkronik/ iákiećie nieprzyaćioły/ Zyflántow mieli/ gdy Pruřom pobrátymom řwym pomagali przeciwko przodkom wálzým. BiałKaz* K3; *A s tymi [Wołynianami] Gotowie/ Iatwieszowie/ Połowcy/ Piecinigowie/ y inřzy Sarmatowie towarzysřtvo iáko z pobrátynámi z iednego narodu idácyimi mieli. StryjKron* 105, 36, 47, 260, 390.

b. Współwyznawca (1) : *Henrikus Brunřwiczkie Kfiáżę/ olkárzył przed Cefárzem Kûřfierřtá Sálkiego y inne iego pobrátyny. BielKron* 218.

c. Towarzysz, kompan; przen (1) : *A ták niech [Cygan] pobrátymem Iudařzowym bęđzie/ Niech tám do iego Cechu y do řtołu řięđzie KlonWor* 8.

d. Ten, kto pozostaje z kimś w przyjaznych stosunkach (1) : *rokowanie vczynili s Carzem ich [Tatarów] Ořlanem/ iáko s pobrátynem krolewřkim. BielKron* 420.

Synonimy: a., c. kompan, towarzysz; d. przyjaciel.

Cf [**POBRACIM**]

MF, SBu